

Při jakékoliv operaci, kde je porušena kontinuita kůže, je hojení jizvou nevyhnutelné. Pokud není výsledná jizva v souladu s pacientovým očekáváním, je nezřídka zpochybňována chirurgova zručnost a nespokojený pacient se poté dožaduje opravy, nejlépe odstranění jizvy. Úplné odstranění jizvy však není v současnosti možné a s největší pravděpodobností tomu ještě dlouho tak ani nebude (Baisch et al., 2006).

Cílem této práce je souborný referát o reparativních procesech, které probíhají po porušení kůže, a současně výčet možných vlivů na tyto pochody. Pochopení problematiky je základem k terapeutickým cestám, které vedou k funkčně a esteticky uspokojivým jizvám v oblastech obličeje a ruky, tedy právě nejvýznamnějších pro psychosociální projekci a komunikaci (Dušková a Honzák, 1997).